

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 6. LISTOPADA 1825. ROKU W SOBOTE.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia		Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Nieba.	
Dnia 3 Listopada	Zrana . . .	Stopni	0	Cali 27 linii	3,1	Południowo-zachodni	Południowo-zachodni	Wicher.	Pogoda.
	Popołudniu .	Stopni ciepła	+ 7	„ —	4,4				
	Wieczorem .	Stopni ciepła	+ 7	„ —	3,3				
4	Zrana . . .	Stopni ciepła	+ 7	Cali 27 linii	2,8	Południowy	Południowo-zachodni	Chmurno.	Słońce.
	Popołudniu .	Stopni ciepła	+ 11	„ —	4,6				
	Wieczorem .	Stopni ciepła	+ 5	„ —	6,6				

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Mając sobie złożoną deklaracją właścicieli Dóbr Proszewa w Woiewództwie Podlaskim, iż posiadając Taryfę Klasy czwartę na pobór mostowego na rzece Liwie pod Wsią Wólką Proszewską, przy trwałym obowiązku utrzymywania Mostów, takowego dobrowolnie na zawsze zrzekają się, pragnąc tym sposobem przynieść ulgę mieszkańcom okolicy i przyłożyć się do ułatwienia komunikacji i handlu wewnętrznego. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji czyn ten Obywatelski właścicieli Dóbr Proszewa, jako naśladowania godny, do publicznej poda- e wiadomości.

W Warszawie dnia 28. Października 1825. r.

Minister Prezydujący

(podpisano) T. Mostowski

Sekretarz Jenerálny

(podpisano) A. Karski.

Za zgodność Sekretarz Jenerálny Kommissyi Rządowej Spraw Wewn. i Policji
A. Karski.

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego.

Podaie do publicznej wiadomości postanowienie Xięcia Namiestnika Króleskiego z dnia 20 Września r. b. nadające Miastu Dziedzicznemu Mogielnicy Ośm Jarmarków stałych w Osnowie;

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A Igo.

Cesarza Wszech Rosssy Króla Polskiego
ect. ect. ect.

Xiąże Namiestnik Króleski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji postanowiliśmy i stanowimy:

W mieysce Siedmiu Jarmarków przywilejami nadanych, i 4 bez nadania odbywających się, Udzielamy Miastu Mogielnicy w Obwodzie Warszawskim, Woiewództwie Mazowieckiem Ośm Jarmarków Stałych.

1. W poniedziałek po Niedzieli Wstępnej w Miesiącu Marcu. 2. W dzień Śgo Benedykta w Miesiącu Marcu. 3. W dzień Śgo Franciszka w Miesiącu Październiku. 4. W dzień Śty Elżbiety w Miesiącu Listopadzie. 5. W dzień Trzech Króli. 6. W poniedziałek po Niedzieli Kwietnię. 7. W poniedziałek po Zielonych Świątkach. 8. W dzień Wniebowstąpienia Panny Maryi w Miesiącu Sierpniu, odbywać się mających.

Uskutecznienie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracynej dnia 20 Miesiąca Września 1825 roku.

(podpisano) ZAJĄCZEK.

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Bdy

(podpisano) Kossecki.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) T. Mostowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Bry.

(podpisano) Kossecki.

Za Zgodność Sekretarz Jenerał. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji (podpisano) Aug. Karski.

Przyczem Kommissya Woiewódzka wzywa Publiczność handlem trudniącą się, iżby na wymienione Jarmarki zgromadzać się chciała, na których wszelkiego rodzaju Artykuły i Inwentarz spieniężanemi bydy mogły.

Radca Stanu Prezes w Zast. Koźuchawski.

Sekretarz Jenerálny Filipecki.

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego.

Wykazy pochodzące z Dokumentów (Insinuazione) kredytowych w przedmiocie za- ległych Dotacyów V. i VI. Klasy Pod- danym Polskim pod Panowaniem Rosssy- skiem zostającym.

(Dalszy Ciąg.)

10. (Numer porządkowy) 3974. (Numer Protokółowy wpisu) 2082 (Numer Protokółowy Cesarzsko-Króleskiej Kommissyi De- putowanych) Markowski (Imię i Nazwi- sko) 500. (Franków).

Jak Ner 3.

11. (Ner porz.) 3974. (Ner Prot. wpisu), 2082. (Ner Ces. Król. Kom. Dep.) Ordyniec Ambrozy (Imię i Nazwisko) 500 (Frank.)

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem, że oryginal- na karta wpisu (Cartella d'inscrizione) Ner. 1866 znajduje się równie w Aktach Kommissyi, iak udowodnia okazany Cer- tyfikat, i że na Imię Tomasza Andrea wcią- gniętą została.

12. (Ner porz.) 3974. (Ner Prot. wpisu) 2082. (Ner Ces. Król. Kom. Dep.) Poli- chnowski Antoni (Imię i Nazwisko) 500. (Franków).

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem, że oryginal- na karta wpisu znajduje się równie w Ak- tach Kommissyi iak udowodnia okazane świadectwo i że na Imię Piotra Lacroix wciągnięta została.

13. (Ner. porz.) 3974. (Ner Prot. wpisu) 2082. (Ner. Ces. Król. Kom. Dep.) Ruczyń- ski Klemens (Imię i Nazwisko) 500. (Fr.)

Świadectwo życia obok wymienionego z dniem 16. Stycznia 1823 r. towarzyszy

iedynie obecnemu wpisowi (Inscrizione) przy którym żadnego nie ma dowodu co- by go mógł upoważniać do dalszego w Re- gestrach Monte istnienia. Patent Inwesty- tury i karta wpisu (Cartella d'inscrizio- ne) na Monte ulegitymować tylko mogą tego Dotaryusza wciągnięcie.

14. 3974. (Ner. Prot. wpisu) 2082. (N. Ces. Król. Kom. Dep.) Struczyński Józef Jan (Imię i Nazwisko) 500. (Frank.)

Jak Ner 1. ostrzegając że oryginalny dokument wpisu (Cartella d'inscrizione) za liczbą 1867 niemnięty znajduje się w Aktach Kommissyi na Imię Piotra Na- gles iak udowodnia okazane świadectwo.

15. 3974. (Ner Prot. wpisu) 2082. (Ner Ces. Król. Kom. Dep.) Smarzewski Ale- xander (Imię i Naz.) 500. (Frank.)

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem że oryginalny dokument (Cartella d'inscrizione) za liczbą 1873 niemnięty znajduje się w aktach Kom- missyi na Imię Piotra Vautre, udowadnia okazane świadectwo.

16. 3974. (Ner Prot. wpisu) 2082. (Ner Ces. Król. Kom. Dep.) Trzeński Felix (Imię i Naz.) 500. (Frank.)

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem że oryginalny dokument (Cartella d'inscrizione) za li- czbą 1697 niemnięty znajduje się w Aktach Kommissyi na Imię Augustyna Delse iak udowadnia okazane świadectwo.

17. 3974. (Ner. Prot. wpisu) 2082 (Ner Ces. Król. Kom. Dep.) Wąsowicz Stanisław (Imię i Nazwisko) 500 (Franków)

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem że oryginalny dokument wpisu (Cartella d'inscrizione) za liczbą 1862 niemnięty znajduje się w Aktach Kommissyi iak o tem okazany Cer- tyfikat na Imię Pana Monnet.

18. 3974. (Ner. Prot. wpisu) 2082. (N Ges. Król. Kom. Dep.) Zdrański Bartło- mię (Imię i Naz.) 500 (Frank.)

Jak Ner 1. z ostrzeżeniem że oryginal- ny dokument wpisu (Cartella d'inscrizio- ne) za liczbą 1867 niemnięty znajduje się w Aktach Kommissyi wedle okazanego świadectwa na korzyść Jenerała francuz- kiego Dumesnile.

19. Zimmer Jan. 500. (Frank.)

Odsyła się do Nru 3.

20. 3974 (Ner Prot. wpisu) 2082. (N. Ces. Król. Kom. Dep.) Żukowski Ludwik (Imię i Naz.) 1000 (Frank.)

Ten dokument (Insinuazione) zdziałany za wdaniem się Maryi Elżbiety Garcia Wdowy obok wymienionego oraz ich Cór- ki Ludwiki, nieokazuje żadnego zadowo- lenia, któreby udowodniało wpis jego na Monte. Ponieważ śmierć rzeczonoego Do-

taryusza zasłała w dniu 1. Października 1817 r. udowodnioną została legalnym aktem załączonym do dokumentu (Insinuatione), pozostałe nateraz okazanie patentu inwestytury, lub też dokumentu tu wpisanego (Cartella d'iscrizione) na Monte, tak albowiem przepisy mieć chcą.

(Dokończenie nastąpi)

W A R S Z A W A.

— JO. Xiążę Walenty Radziwiłł, po blisko dwuletnim pobyciu za granicą, wrócił w tych dniach do Warszawy. — Niemnię powrócił z zagranicy i JW. Radca Stanu Sumiński.

— W Gdańsku wyйдzie sześć rycin, przedstawiających najpiękniejsze widoki okolic tego miasta, zdjętych przez znakomitego artystę. Między innemi jest i widok Oliwy, tego klasztoru pamiętnego w dziejach naszych.

— Z Płocka. W czasie, kiedy produkta rolnicze nieodpowiadają łożonym na nie wydatkom, i nie zapewniają właścicielowi dóbr ziemskich stósowney korzyści, hodowanie Owiec i polepszanie ich gatunku, stało się jedną z najważniejszych gałęzi przemysłu krajowego. Obywatele w Woiewództwie Płockiem, równie jak inni, czując ważność tej prawdy, już w wielu miejscach znaczne w tym względzie uczynili postępy; między innemi zaś W. Jeżewski Floryan sprowadził do wsi Dłutowa Owiec 380 sztuk, czystej krwi Merynosów, a W. Trzciński Tomasz do wsi Niszczyc zakupił tegoż gatunku kilka sztuk baranów, płacąc za jednego po zł. 960. Usiłowania i nakłady takie, w króćce wydać muszą owoce, i zapewnią na zawsze wdzięczność tym Obywatelom, którzy nie tylko użytek, lecz i popęd przemysłu krajowego mają na celu, kosztów i usiłności na to nie szczędzą.

— Do tej wiadomości, umieszczonej w Kuryerze, dodajemy następującą, która nie mało podnieść może nadzieje właścicieli ziemskich, że hojny płon przyniosą im koszta na ulepszenie owiec łożone. — Petersburgska handlowa gazeta doniosła że na tego rocznym Jarmarku w Niżnim Nowogrodzie (jest to dawny Makariwski iarmark) sukna międzyrzeskie szczególnie przez kupców wschodnich poszukiwane były. — Trzeba zaś wiedzieć że tym imieniem obeymują Chińczycy sukna Polskie, i tego roku nie były to na tym iarmarku sukna pruskie lub poznańskie, lecz rzeczywiście nasze polskie; wszystkie zostały rozkupione; to jest, poszły w handel zamienny na Kiachtę do Chin, a część ich do Chiwy i Bucharyi. Spodziewać się trzeba iż na rok przyszły jeszcze znaczniejsze będą obstalunki. Podobny jednak odbył nie powinienby uwozić właścicieli fabryk do podniesienia ceny; cena mierna i dobroć towaru, mierzny zysk a częsty, wspomóż ich i dźwignie; zaś postępowanie w odwrotnym stosunku ułatwi innym Konkurencyą, zniechęci kupców, i rękodzielników na niemyślną stratę wystawi. — Kupcy wschodni potrzebują sukien 32 łokcie długich 8 ćwierci szerokich. Chińczycy w następujących kolorach: fioletowy, malinowy, pons, granat, granat z czerwonałą barwą (rubin blau), czarny, jasnozielony, żółtego nie wiele i to wiasnym iak najlepszym gatunku; jest to iak wiadomo kolor dworski. Chiwińcy i Bucharowie: jasno czekoladowy, bronz, granat, bława-

tny, szafirowy, jasno-zielony. — Wiadomości te mamy od wiaro-godnego Kupca rossyjskiego który sam z Kiachtą handel prowadzi, i okazywał nam dane przez Chińczyków próbki.

— W ciągnieniu 620 Loteryi liczbowej Królestwa Polskiego, odbytem dnia 4 b. m. i r. wyciągnięte zostały w następującym porządku Nra: 46, 17, 80, 40, 21.

PRZYIECHALI (dnia 3 i 4 Listopada)
Zembrzucki Maior z Gutkowa — Andrychewicz Walenty Pułkownik z Radomia — Bogowski Wincenty Podsedek z Radomia — Cathesby Fryderyk Hrabia angielski z Petersburga — Radziwillowa Teofila Xiężna z Nieświeża — Jezierski Jan Hrabia z Garbowa — Krasinska Emilia Hrabina z Radzieiowic — Hube Michal Wice-Referendarz z Angustowa.

WYJECHALI (dnia 3 i 4 Listopada)
X. Burzyński Prosper Biskup do Sandomierza — Kwilecka Maryanna Hrabina do Gosławic — Zawisza Cypryan Szambelan do Soboty — Gielgud Antoni Jeneral do Pultuska — Woroniecki Antoni Xiążę do Uszlewa — Jablonski Jan kupiec do Włocławka — Mitt Marcin kupiec do Gdańska — Woiewódzki Tomasz Sędzia Trybunału do Zalechowa — Wierzchlejski Prezes Trybunału do Łomży.

z Monachium 22 Października.

— Dnia 19 Października udał się Król Jmć Ludwik do Nymphenburga do Królowej Jmci Karoliny. Powróciwszy złożył przysięgę według formy ustawą przepisanej. Do tego przeznaczono 11 godzinę przed południem. Gdy Król Jmć w towarzystwie Xięcia Karola, wszystkich ministrów Stanu, Marszałka polnego Wrede, Szefów Sztabu, kapitanów gwardyi, Jenerałów Adjutantów i Adjutantów przybocznych w służbie będących, Urzędników dworskich, dwóch Mistrzów obrzędowych i szambellanów, przechodził w pośród gwardyi Harcerzy, ustawionych od pokoiów króleskich aż do sali posiedzeń Rady Państwa, zgromadzona Rada Państwa przyymowała Monarchę przy drzwiach przedpokoiu i przewodniczyła Mu do Sali ogólnego zebrania w której tron był wystawiony. J. K. M. zajął miejsce na drugim stopniu tronu. Xiążę Karol stanął po prawej ręce Króla na pierwszym stopniu. Urzęduicy dworu, Kapitan gwardyi, Jeneral Adjutant pełniący służbę, i inna służba Króla, Jmci otaczała tron; Ministrowie stanu po jedney i po drugiey stronie tronu tworzyli półkole, łącznie z członkami Rady Państwa. Króleski Minister Stanu Hrabia Reigersberg, zbliżywszy się do tronu, przemówił w następującym sposobie: „Najjaśniejszy i Naypotężniejszy Królu, Naymiłościwszy Panie! Głębokim smutkiem przeięci ze straty mądrego i łaskawego dawcy Konstytucyi Królestwa Bawarskiego, ś. p. Króla Maxymiliana Józefa, który według własnych w tej ustawie Państwa zawartych wyrazów, szczęścia swego i sławy tronu od szczęścia oyczyzny i swobody swych ludów oczekiwał; obecni tu Ministrowie i członki Rady Państwa na rozkaz Waszj Króleskiej Mości dostojnego dziedzica tych zasad, zgromadzeni, mają bydz przytomni złożeniu przysięgi przez Waszą Króleską Mość, przy wstąpieniu na tron, iako rękoymi utrzymania Konstytucyi, w moc teyże § 1. Tyt X. Jeżeli uroczysty akt niniejszy zwiększa uczucia wdzięczności za dobrodziejstwa zmarłego Monarchy, a tém samém pomnaża smutek z jego utraty, tedy śmjem zaręczyć W. K. M. iż każdy, a mianowicie

obecni tu urzędnicy krain, pamiątkę ukochanego Maxymiliana Józefa, — przez nayszczersze, nayszlachetniejsze i naygorliwsze wypełnianie swych powinności względem W. K. M. naydostojniejszego dziedzica cnót jego w naygłębszj uszanowaniu i podległości czuć będą.“ Po skończonej przemowie Hrabia Reigersberg wrócił na swoje miejsce, a Minister Stanu zbliżył się do tronu i z oryginalnego aktu konstytucyynego, który umyślnie na to zgromadzenie przyniósł Archiwista Stanów, następującą odczytał przysięgę:

„Przysięgam iż według ustawy i praw Państwa rządzić będę, tak niech mi Bóg pomoże i Święta Ewangelia.

Po wykonanej przysiędze, wczasie której Król Jmć trzy palce prawej ręki na piersi położył, i wyrazi przysięgi głośno powtórzył, odezwał się Monarcha w te słowa:

„Nim tę przysięgę złożyłem, już czułem się również obowiązany przysięgą, którą przy zaprowadzeniu Konstytucyi złożyłem. To co wyrzeczona dopiero przysięga wkłada na mnie, iako na Króla następcę Najjaśniejszego Ojca meiego, którego pamiątka wiecznie drogą i niezgasłą w sercu moim pozostanie, mam najlepszą chęć dotrzymać i spodziewam się iż Bóg doda mi łaskawie mocy do tego. Trudno jest panować po Królu takim iakim był ten którego nam śmierć wydarła, zrównać mu jest niepodobieństwem.“ Całe zgromadzenie głębokim ukłonem, wynarżyło wdzięczność swoją za takowe oświadczenie Monarchy. Po czym Król Jmć wrócił do swych pokoiów w tym samym porządku i towarzystwie w iakim do sali przybył.

Po południu udał się Król Jmć do Kościoła na wigilie za duszę ś. p. Króla Jmci zmarłego; Szefowie Sztabu, Kapitan gwardyi, Szambellanowie, i t. d. towarzyszyli Monarsze, a gwardye otaczały po obu stronach drogę, którą Monarcha tam i na powrot postępował. W czasie nabożeństwa żałobnego we wszystkie dzwony uderzono. Wielkie nabożeństwo żałobne nakazane jest w Monachium i Karolinenfeld na dzień 25 b. m. w innych Kościołach protestanckich na dzień 28, a gdzieby urządzenie to za późno miało nadejść, na naybliższy piątek. Text do Kazania podany został wiersz 13 z Rozdziału 14. objawień S. Jana (Apocalipsis). „Błogosławieni umarli którzy w Panu umierają. Odtąd już mówi Duch, aby odpocznęli od prac swoich, abowiem uczynki ich za nimi idą.“ Co niedziela aż do Nowego-Roku, będzie odczytywana modlitwa za duszę zmarłego Monarchy.

z Genewy 10. Października

— Xiążę Talleyrand przybył tu przed kilku dniami: ma się udać Włoch.

— Widać teraz w Genewie znaczną liczbę Jezuitów w ich zakonnym ubiorze. Domyślają się że te podróże w Protestantykię Szwajcaryi mają ważniejszy cel nad samo zaspokoienie niewinnj ciekawości. Tymczasem Kollegia Jezuckie w Brieg i Freyburgu są napełnione uczniami.

(G. B.)

— Donoszą z Lucerny pod d. 5. Października: „Od wielu lat banda złodzieiów zostająca pod przewodnictwem Kobiety wylaney na wszelkie rozpusty, zwaney Klara Wendel, przerażającym sposobem szerzyła swe rozboie w krainu Walezyjskim i w wschodnich powiatach związku

Helweckiego. Schwymano przecież Klare i kilku jej głównych spółników; lecz wywód sprawy przed trybunałem Lucerny opóźniony został mnóstwem przypadków, a zwłaszcza następstwami wyznaniemi Klary, która opowiedziała przeszło tysiąc zbrodni popełnionych przed niedawnym czasem przez złoczyńców pod jej dowództwem zostających.

„Jednakże stronnictwo które usiłuje rozszerzyć w Szwajcaryi zasady rewolucyjne, umyśliło niespodzianie korzystać z nieuchronnej zwłoki w osądzeniu winowajców, i skrycie rozpostarło wieść, że wyznania Klary narażały mocno duchowieństwo a nawet Katolików Szwajcaryi. Podobne twierdzenie powinno było tylko wstręt i pogardę obudzić, a jednakże powtórzyły je dzienniki liberalne, a ich tajemnicze artykuły obłąkały wiele znakomitych osób z Berny i Genewy. Dla ocenienia takowych twierdzeń jedno faktum dostatecznym będzie.”

„Radca Keller z Lucerny idąc przed kilką laty w noc ciemną nad brzegiem rzeki Reuss, od bramy Cassino do swego domu za miastem, wpadł w rzekę i utonął. Panna Keller, jego córka, towarzyszyła mu w tej nieszczęśliwej okoliczności, i opowiedziała śmierć jego w ten sposób jak ją przytoczyliśmy. Nastąpiło śledztwo sądowe i wszystko najsłabiej sprawdzono. Któżby uwierzył że teraz w usta Hilary Wendel kładą wyznanie że jej banda wydała życie P. Keller na żądanie duchowieństwa w Lucernie! Do jakichże ostateczności przywiedzione jest stronnictwo demagogiczne i anti-religijne gdy takich sposobów używa?”

(Dr. bl.)

— Wychowywany na szanach w Bern Kozioł dziki, wraz ze swoją samicą rodzaju mieszanego z kozy pospolitej i kozła skalnego, puszczonej został na wolność na górze Grimsel, gdzie utrzymuje się wybornie, tak iż żadnej wątpliwości nie podpada jego dalsze rozmnażanie. Samiec jest bardzo tłusty, i teraz w siłę swego wieku może bezpiecznie walczyć o pierwszeństwo z każdym kozłem skalnym między górami wzrosłym. Przytém obadwa te zwierzęta tak obłąkane, iż często bardzo z góry Nollen, gdzie pospolicie przebywają, przychodzą aż do szpitala pod górą Grimsel. Samiec jest niesłychanie mocny: niedawno podwórzowy pies szpitalny, z gatunku duńskich psów, według swego zwyczaju począł nań szczekać, i okazał chęć drażnienia go; kozioł rozgniewany rogami go swoimi rzucił na 10 stop w górę ponad sobą, tak iż pies padłszy, ledwie się czołgać mógł.

Wiadomości z Grecyi.

— Ateńska gazeta z dnia 12 Października donosi, że 5 dniami pierwszy Jenerał Guras prosił rządu na piśmie o nauczyciela musztry i o zasiłek pieniężny, aby żołnierze wyćwiczeni na sposób europejski mogli w jego dywizyi składać regularne wojsko.

Kapudan Basza, obawiając się gniewu W. Sułtana, miał się schronić do Algieru. Pułkownik Fabvier wyruszył z 300 ludzi regularnego wojska ku Tripolizy, gdzie się miał złączyć z Londos mającym 2000 ludzi i uderzyć na arabską załogę; lecz zastał tylko 60 do 80 nieprzyjaciół. Ibrahim udał się w pochód do Mainy, spustoszył cały kraj, i wziął miasta Misitra (Sparta) i Maratonisi.

Grecy uzbraiają się w Hydrze, Spezyo ci zaś wysyłają z wyspy swoje żony i dzieci. Missolungi zawsze się dzielnie broni: oblężenie trwa już 136 dni. Nieszczęściem zbywa naczelnikom greckim na zgodzie i porozumieniu; słysząc tylko o samych intrygach i wzajemnych obwinieniach. Widać jawną niezgodę pomiędzy Maurokordatem a Jenerałem Roche.

Eskadra amerykańska przyjechała gościnnie przez Greków; odpłynęła na powrót pozostawiając jedną korwetę. Obawiają się napadu tureckiej floty na Hydrę. (G. B.)

— Z Tryestu 5. Października. — Kapitan okrętu austriackiego przybywszy z Cospoli w 25 dniach, donosi że bryg francuzki Cedr, pod dowództwem kapitała Poaris, o którym wiadomo że wypłynął ze Smyrny do Enos, spotkany został przy wyspie Metelin opuszczony od swego ekwipażu i płynący na los. Pokład tego okrętu był cały krwią zbroczony. Dwa statki ciągnące bryg aby go do Cospoli zaprowadzić odpędzone zostały przez rozbojników greckich którzy opanowali okręt francuzki. Codziennie przychodzą do Smyrny doniesienia że Grecy obdzierają nie tylko okręty pod banderą austriacką, lecz nawet i pod francuzką, a nadewszystko zawzięci są przeciw Austriakom i uderzają na nich gdzie tylko spotkają się z nimi. (Dr. bl.)

z Madrytu 10 Października.

— Nie mówią tu już więcej o wyjazdzie dworu do Sewilli lub Waleney; Król formalnie się temu sprzeciwił, z powodu kosztów któreby J. K. M. przyczynił tym miejscom przez któreby przejeżdżał.

— Na lekarstwo przeciwko paroxyzmom pedogry sprowadzają dla Monarchy z Estremadury wodę, nazywającą się wodą złotą, której w podobnych paroxyzmach skutecznie używano.

— Podskarbi doniósł raportem Radzie Ministrów, że podatki krajowe na przyszły rok nieprzeniosą 400,000,000 Realów (27,000,000 Talarów) czyli $\frac{1}{2}$ podatków W. Brytanii. Przed siedmiu laty dochody Hiszpanii wynosiły — nie licząc w to zamorskich osad — 1600 milionów realów.

— Hrabia d'Españna zda się codziennie upadać w łasce Króleskiej; mniemają że zostanie Jenerałem w Katalonii, Margr. zaś Campo Sagrado będzie obrany Prezesem rady wojennej.

— Process Jenerała Capape, który ustał tylko z przypadkowych przyczyn, rozpocznie się znowu w tym tygodniu.

— Nasza Junta doradczą zbiera się codziennie, a dnia 5. Października podała Ministerstwu plan dotyczący się reformy. Według tego planu, pensje pozostałych na posadach urzędników niebędą zmniejszone.

— Od niejakiego czasu Policya dozwala powracać do Madrytu spokojnie wszystkim osobom, którym częścią z niego ustąpić kazano, lub które, z powodu roli jaką grały pod Korteżami, same się oddały. Otrzymują one pozwolenie bez trudności pozostania w Stolicy, skoro mogą należycie dowieść sposobu utrzymania życia i swojego nienagannego postępowania po restauracyi.

— Względnie Officerów ustał zupełnie obowiązek politycznego oczyszczenia. Nawet ci których uznano za niezdolnych

do oczyszczenia się mają prawo, podług mającego nastąpić puryfikacyjnego planu, od wydanego na siebie wyroku appellować.

— Mniemają tu powszechnie że powierzonym będzie najwyższe dowództwo wyprawy do Hawanny Exministerowi Cruz albo Jenerałowi Davila, który poprzednio w twierdzy Ulloa dowodził.

— Mówią teraz nie żartem o reformie Klasztorów; wzniesienie upadłych zapewne będzie zakazanem. We wszystkich Biórach Ministerskich wielka czynność panuje.

Biega pogłoska, iakoby chciano zmniejszyć powagę, dobra i ogromne dochody duchowieństwa; przebiega się także wieść o dobrach narodowych sprzedanych za rządu Korteżów. Jednakowoż nie niema pewnego względem tych przedmiotów.

— Mówią o mającej w krótkie nastąpić podróży X. Wellingtona do Hiszpanii.

— Dziennik Memorial bordelais donosi co następuje: Dnia 5. b. m. powieszono pewnego młodego człowieka, który w chwili stracenia wołał niech żyje Mina i wykrzykiwał że jeszcze nie jeden Mina żyje w Hiszpanii. (G. B.)

z Brukseli 22 Października.

Dnia 20 zawiadomiona została Izba iż Król Jmć mianował P. Landberga Prezesem izby, który stosowną miał mowę przy objęciu Prezesostwa. Podano także trzy Króleskie projekta do praw: pierwszy dotyczący się rozgraniczeń prowincjonalnych; drugi w miejsce cofniętego dawniej projektu do prawa handlowego, 19 nowych projektów w tymże celu obywateli; trzeci o Króleskim wyborze, Prezesa pierwszej izby.

— Nasz urzędowy dziennik umieścił następujący list napisany do wydawcy tejże gazety:

„Umieścił WPan na słowo gazety Times mniemany traktat między Portugalią i Brazylią z którego wynika że N. Cesarz Don Pedro, nasz dostojny monarcha, zrzeka się tytułu wieczystego obrońcy Brazylii i przestaje na tytule Cesarza-reienta.”

„Jako Brazyleczyk powinienem oświadczyć że wiadomość ta fałszywą jest i potwarczą, i śmiało twierdząc że Pan Karol Stuart nie dopełni swego poselstwa jeżeli nie ma pełnomocnictwa do prostego i czystego uświęcenia rządu do jakiego nas wiatr rewolucyjny przyprowadził. Reszta jest tylko kwestyą finansową, kwestyą szczęśliwą, ponieważ da początek kredytowi publicznemu cesarstwa.” w Antwerpii 3 Paźd. Kommandor San Pedro Mello.

z Paryża 22 Październik.

— Dnia 18. Październik: Król z Delfinem odprawił rewią 12,000 ludzi na płaszczyźnie Issy. Wojsko zostawało pod dowództwem Marszałka Macdonald a pod nim dowodzili Jenerałowie Bourmont, Quinsonas, Saint-Hilaire. Na obrotach tych obecnym był Xiążę Fryderyk następca tronu pruskiego i wiele znakomych osób. Wojsko okazało wielki zapał na widok N. Pana i Delfina. Tłum był niezmierny widzów.

— N. Pan podarował P. Tomaszowi Lawrance który jego portret zrobił, piękne wyroby rękodzielni z Sevres. Przedmioty te delikatnością masy, pięknością rysunków, i żywością kolorów, dadzą cudzoziemcom nayschlebniejsze wyobra-

żenie o tym pięknym instytucie Króleskim.

— Na posiedzeniu Akademii Umiejętności odbytym dnia 19 z. m. zdał Pan Alexander Humboldt nader pomyślny raport o „Brazylijskiej Florze“ Pana Saint-Hilaire. Ten wędrownik, który w tamtym kraju przez 6 lat przebywał, opisuje w powyższym dziele 6 do 7 tysięcy rodzajów roślin południowej Brazylii. „Jeżeli, dodaje P. Humboldt, zastanowimy się nad naukowymi podróżami podejmowanymi od wieka, dostrzegamy ze smutkiem, że większa część odkryć poczynionych w tego rodzaju przedsięwzięciach, jest nieznaną publiczności. Zgromadzono liczne zbiory roślin i zwierząt, lecz je nieopisano; było to nader szczęśliwe zdarzenie jeżeli rząd ogłosił sam wybór zebranych przedmiotów. Pomimo odwagi potrzebnej do przedsięwzięcia podróży w odległe i niezamieszkałe okolice, potrzeba jeszcze większego męstwa do poświęcenia się z usilnością przez lat wiele, aby wypracować te naukowe wiadomości i udzielić je światu.“

— Dnia 3. Listo. o godzinie 12 w południe pożyczka Haityjska zostanie przybita. Wpływ pierwszych sześciu milionów franków musi nastąpić dnia 8. Listopada. (G. B.)

— Z powodu artykułów Pana de Montlosier umieszczonych w dzienniku *Biała Chorągiew*, inny statysta uczynił uwagi nad stanem społeczeństwa i rządu we Francji w duchu Pana Montlosier. Twierdzi że społeczność we Francji jest przywiedziona do stanu czystej demokracji; równoważy ją tylko mechanika administracyjna, która codziennie się zużywa i psuje. Są płatne pasibrzuchy, chwalecy naięci, lecz nie ma ludzi z sumieniem. — Reprezentacja narodowa nie wyobraża ani Kościoła ani szlachty ani mieszczan, ani przemysłu i nauk. Wyobraża tylko masę mieszkańców czyli demokrację. Z tego wypada że każdy ię członek nie pamiętając na honor korporacji, kasty, miejscowości, tęp przystępniejszy staie się przekupstwu ministeryalnemu i przekupstwu stronnictw.

Mówią że interesa gruntowe są w takim położeniu podstawą społeczeństwa; miałyby one więcej mocy i rzeczywistości i posłużyłyby do założenia trwałej budowy, gdyby tak podzielone nie były. Kontrybucya zmniejszona o kilka centymów, lub powiększenie wartości funduszów, lub dochodu, kosztem procentu kapitalistów, nie stanowi politycznej wagi własności. Cóż znaczy grunt który bez końca tak się podziela, że podobna jest do prawdy iż przed sto laty nie będzie dwóch morgów gruntu trzymających się razem? Jest to piasek na którym niepodobna budować nie innego tylko zamki z kart.

I cóż się stanie z duchem rodzin, który jest pierwszym warunkiem Państw, w stanie rzeczy gdzie własność nie ma ani przeszłości, ani przyszłości, gdzie wola oycowska gwałcona jest niejakim prawem rolniczym, gdzie człowiek jest bez naddziadów i bez potomności? Dla rodziny potrzebnym jest duch opiekuńczy, naczelne miejsce, wieczyste i dziedziczne oycostwo, ognisko domowe; w ziemi powinna mieć swoje schronienie, a ię gałęzie żywią się dopiero wtenczas gdy pień całe swoje pożywienie otrzymał. Gdy stosownie do naszego prawodawstwa dziedzictwo przedaie się na li-

cytacji przed trybunałem lub między temi którzy prawo mają do niego, czyli się nie zdaie że przystępują do aktu rozprzeżenia? Obyczaje, cnoty, zaszczyty, wspomnienia, podania, wszystko niszczy się przez podział; nie ma już zgody, iedności, opieki wzajemnej, rodziny; pozostają tylko nieprzyjazne interesa nie ulepszyć nie mogące.

Jedynie na własności gruntowej można ustalić szanowną arystokrację i demokrację prawdziwie obywatelską. Bez stałej własności arystokracja wyradza się nieustannie i traci żywotną swoją zasadę honoru; demokracja także się zmienia i staje się gminną i burzliwą.

Rzym republikański znał ustawę substytucyi, którą późnię uszkodzili cesarze. Siła i godność arystokracji i demokracji nie mogą się pogodzić z despotyzmem dążącym nieustannie do rozdzielania i rozprzeganania wszystkiego co się zgromadza. Przeciwnie Monarchia umiarkowana, lub konstytucyjna jeżeli tak mówić chcą, potrzebuje otoczyć się potęgą i wielkością. Jak jest nierozdzielna, dziedziczna i prawa, równie iedność, dziedzictwo i prawość zachowują rodziny a tęp samę i kraj.

Anglia winna swój byt, zachowanie, siłę moralną, a nawet swego ducha handlowego i przemysłowego, iedynie przekazaniu całkowitemu dóbr w familiach. Sama nawet Norwegia, której konstytucya najswoobodniejszą jest między wszystkimi krajami Europy, zostaje pod teniż samymi prawami co się tyczy sukcesyi. Toż samo dzieie się w wielu krainach Europy gdzie prawo cywilne utworzone zostało na wzór prawa politycznego.

W Imieniu prawa natury zaprowadzono równość działów. Lecz czyliż samo prawo natury nie powinno dać pierwszeństwa władzy oycowskiej przed prawami dzieci? Ta władza jest nypierwszą, nayszanowniejszą ze wszystkich magistratur. Gdy chciało wszystko po anarchicznemu rozstrzygnąć, umieszczono sprawy domowe pod dozorem trybunałów, równie iak sprawy miejscowe przywiązane do kółek centralizacji administracyjnej. Zawsze to był tenże sam systemat stawiający na iednę linij despotyzm i demokrację czystą, i wiemy z doświadczenia iak pierwszy i druga lubiły się mieszać do naszych domowych czynności.

Powaga naczelnika rodziny nie może się poza grobem rozciągać do rzeczy przyszłych. Tak jest; lecz do tych które do niego należą, do owocu iego prac, do tych które były mu przekazane, i które iego przewidywanie zachowało, powaga ta jest zupełną i niezaprzeczoną. Jest to prawo nagrody i kary właściwe każdej magistraturze, prawo rozrządzenia nieodłączne od podwójnego tytułu oycy i posiadacza.

Arystokracja nie może ustalić się na ruchomym gruncie iakim są papiery publiczne; potrzebuje głębokich i stałych zasad. Aby nie opanowała przywileiów władzy Króleskiej, potrzebna jest demokracja mocno urządzona przez własność; demokracja arystokratyczna, jeżeli możemy użyć tego wyrażenia. Tron będzie w środku opierając się na nich lub stawiając iedną przeciw drugiej stosownie do okoliczności. Lecz jeżeli nie urządzimy rodzin, jeżeli każdej z nich nie nadamy ziemi na której kwitnąć powinna, i praw składających warunek iey istnie-

nia, będziemy mieli tylko sztuczny porządek towarzyski, zawsze bliski upadku. Cóż znaczy taki kraj gdzie nie ma innej arystokracji prócz złożoney z ludzi posiadających urzędy, i innej demokracji prócz ludzi którzy ich nie mają? „

(Dr. bl.)

— Ubiegają się z sobą pakieboty angielskie i francuskie które przewożą z Douvres do Calais; co sprawiło znaczne zmniejszenie ceny w przewózce.

— Dziennik amerykański p. t. *handel dwóch Światów* podaje następujące szczegóły o Boliwarze.

„Ten dyktator Peruński, mówi dziennikarz, jest srogim potworem; podobny do przywłaszczyciela Kromwel, obawia się nawet cienia własnego, zamyka się zawsze w apartamentach i nie śmie okazać się publicznie od czasu iak spisek odkryty w Lima dowiódł mu że iego własny Kamerdyner chciał go zabić.“

— Spodziewano się w tych dniach w Marsylii Xięcia Talleyrand i Marszałka Suche.

— Wszystkie teatry, sposobią sztuki stosowne do okoliczności na 4 List; dzień imienin Króleskich.

— Pani Catalani ieszcze się niezmordowała ustawniemi podróżami. Teraz śpiewa w Marsylii, gdzie ma dwa tygodnie zabawić, a potęni uda się albo do Włoch albo do Ameryki.

— Przekonano się o użyteczności nowego odkrycia chemicznego, które sprawia że wino Burgundzkie tak się pieni iak Szampańskie. Kupiono tego roku niezmiernie mnóstwo tego wina dla zrobienia z niego Szampana burgundzkiego. Wykonanie tego przedsięwzięcia zdaie nam się być łatwem. Jest iuż Saint-Paray i de l'Arbais rywalizujące z Szampańskiem, czemużby nie miało być i Burgundzkie? Na to doświadczenie nie mogli wybrać lepszego winobrania.

z *Londonu* 20. Października

— Wszczęły się napowrót w Irlandyi zabójstwa i podpalania.

— W Kanadzie przyjmują z wielkimi honorami Xiążęcia Sasko-Weymarskiego Bernarda. Pierwszymi jest zapewne z dynastyi Xiążąt panujących w Europie, który Amerykę zwiedza.

— „Odpowiedź skarbu, mówi *Globe and Traveller*, dana armatorom dwóch okrętów przeznaczonych do Grecyi, nie była przychylną. Nie pozwolą im wypłynąć lecz powrócone będą wraz z ładunkiem ich armatorom; mówią nawet o wynagrodzeniu, lecz nad tym punktem żadnej nie uczynimy uwagi. Oświadczamy tylko że akt był bardzo samowolny i że armatorowi żadnego prawa nie przestąpili.“

— Dnia 21 Września mianowano w Bridgenorth sąd przysięgłych do wyboru Burmistrza w miasteczku. Lecz tą razą opozycja była tak uparta, że przysięgli zostawali w zamknięciu od godziny drugiej z południa we środę do 9. wieczór w piątek, bez iedzenia, ognia i światła. Roczniki tego miasteczka wystawiają ieden tylko przykład, że sąd przysięgłych mógł dłużej nad 56 godzin obeydź się bez wszystkiego, to jest przed 102 laty, gdy Przysięgli przez 102 godzin byli zamknięci. (G. B.)

— P. Artis wydał spis roślin, które znajdowały się przed potopem; jest przy dziele wiele rycin dla objaśnienia.